

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2017. augusztus 30. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

Az emberölés büntette miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben az Egri Törvényszék 2017. március 30. napján kihirdetett 11.B.51/2016/15. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint.

A vádlott szabadságvesztés büntetését, és közügyektől eltiltás mellékbüntetését 10-10 (tíz-tíz) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendeli.

A másodfokú eljárásban 10.000 (tízezer) forint - a vádlottat terhelő - bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s

Az első fokon eljáró törvényszék a vádlott bűnösségét emberölés büntetében (Btk. 160. § (1) bekezdés) állapította meg, és ezért őt 8 év szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. A vádlott a szabadságvesztés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, döntött a bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a nyilatkozattételre fenntartott 3 napon belül a vádlott terhére jelentett be fellebbezést, melynek írásbeli indokolásában kifejtette, hogy álláspontja szerint a törvényszék eltúlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek, és tévesen vont következtetést arra, hogy a büntetési célok eléréséhez a középértéknél lényegesebb rövidebb tartamú 8 év börtönbüntetés is elegendő.

A vádlott és védője enyhítésért fellebbeztek.

A fellebbviteli főügyészség átiratában az ügyésznek a büntetés súlyosítására irányuló jogorvoslatát helyes indokai alapján fenntartotta.

A mindenirányú fellebbezések folytán az ítéletábra a törvényszék ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta felül teljes terjedelmében.

A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség jelenlévő képviselője az átiratában foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta.

A védő fellebbezését az enyhébb minősítés és a büntetés enyhítését célzóan jelölte meg. A minősítés tekintetében gondatlanságból elkövetett emberölés vétsége, illetve halált okozó testi sértés bűncselekmények megállapíthatóságát elemezte, és az eltérő enyhébb minősítés okán a büntetés lényeges enyhítését indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán megbánásáról nyilatkozott.

Az ítéletábra a felülbírálat során megállapította, hogy az első fokon eljáró bíróság a perrendi szabályok sérelme nélkül lefolytatott bizonyítási eljárás során ügyfelderítési kötelezettségének teljes körűen eleget tett, és megalapozott tényállást állapított meg. A tényállást egyébiránt az arra jogosultak közül senki sem támadta. A tényállás vonatkozásában az ítéletábra csupán az alábbi pontosítást teszi. Ítéletszerkesztési pontatlanság miatt az ítélet 3. oldal 3. bekezdésében a vádlott elmeállapotára vonatkozó megállapításokat a személyi körülményeket követően a 2. oldal 2. bekezdésében az előéletre vonatkozó megállapítást követően rögzíti. A 2. oldal 4. bekezdés 12. sorában - az iratok tartalma alapján (nyomozati iratok 199. oldal) - annyiban pontosítandó, hogy a vádlott élettársa igen súlyos fokú (heveny alkoholmérgezés) alkoholos befolyásoltság alatt állt. Az így pontosított tényállás az ítéletábra a Be. 351. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban irányadónak tekintette. A vádlott az eljárás során a cselekmény elkövetését beismerte és bűnösségét is elismerte, bár az általa elkövetett cselekmény súlyát tompítani törekedett, mivel arra hivatkozott, hogy „, játszásból „, szűrt élettársa felé. Az eljárás során a cselekmény indítékát, motívumát feltárni nem volt lehetséges. A törvényszék okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és ellentétben a színvonalas védelmi érveléssel helyesen minősítette emberölés büntettének. Az első fokú eljárásban a vádlott védője perbeszédében a cselekményt hanyag gondatlanságból elkövetett emberölés vétségként (Btk. 160. § (4) bekezdés) indítványozta minősíteni. E minősítésre irányuló indítványt a másodfokú eljárásban eljáró védő is fenntartotta. A törvényszék ítélete indoklásában a 7. oldalon kimerítő részletességgel elemezte, hogy miért nem minősülhet a vádlott cselekménye gondatlanságból elkövetett emberölés vétségének. Érveivel az ítéletábra mindenben egyetértett. A nyilvános ülésen a védő az eltérő minősítés másik lehetőségeként részletesen indokolva halált okozó testi sértés büntettének megállapíthatóságára hivatkozott. Az első fokú eljárásban e vonatkozásban védői indítvány nem hangzott el, a törvényszék az ítélet 7. oldal 2. bekezdésében utalt a még számításba jöhető eltérő másik minősítésre is, és helyesen állapította meg, hogy a vádlott eshetőleges szándéka a halál előidézésére kiterjedt (melyet az előző bekezdésben igen részletesen kifejtett) kizárt a cselekmény enyhébb, halált okozó testi sértés büntettéként történő minősítése is. E körben figyelemmel a másodfokú eljárásban elhangzott védői érvelésre az ítéletábra utal még az alábbiakra.

A halált okozó testi sértés és az emberölés elhatárolása szempontjából annak van jelentősége, hogy az elkövető szándéka még eshetőlegesen sem irányul a sértett életének kioltására, hanem kizárólag testi sérülés okozására, és a magatartásával okozati összefüggésben bekövetkezett halálos eredmény tekintetében a bűnösség kizárólag gondatlanság formájában jelentkezhet. Ha azonban az elkövető tudata átfogja a sértett élete kioltásának a lehetőségét, és ebbe belenyugodva cselekszik az eshetőleges szándékkal elkövetett emberölés megállapításának van helye (BH2003. 2). Az emberölés és a halált okozó testi sértés elhatárolása szempontjából a tárgyi és alanyi körülmények vizsgálata alapján kell jogi következtetést levonni arra nézve, hogy az elkövető szándéka a sértett életének kioltására, avagy testi sérülés okozására irányult-e (BH2002. 214).

A tárgyi és alanyi körülmények vizsgálatával a vádlott tudattartalmával az első fokon eljáró bíróság kell körültekintéssel és részletességgel foglalkozott, és megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott eshetőlegesen szándéka a halál előidézésére is kiterjedt.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket a törvényszék feltárta, azonban - osztva az ügyészi fellebbezésben írtakat is - túlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek és a büntetési célok hatályosulásához elegendőnek találta a középértéket el nem érő 8 évi szabadságvesztés büntetés és ehhez igazodóan 8 év közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását.

A vádhatóságnak a büntetés súlyosítására irányuló fellebbezése alapos.

Az olyan elkövetővel szemben, aki ittas állapotban, a vele 22 éve együtt élő hozzátartozója sérelmére, motiválatlanul ölési cselekményt követ el - figyelemmel a generális prevencióra is - továbbá az állandó bírói gyakorlatra súlyosabb, jelen esetben a középértéket elérő büntetés kiszabása és ehhez igazodó mellékbüntetés alkalmazása indokolt. Az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádlott enyhítő körülményként értékelt személyiségzavarának kialakulásában az alkoholnak is nagy szerepe volt, nála idült alkoholizmus talaján kialakult alkoholos személyiségzavar (personopathia alcoholica) állapítható meg (nyomozati iratok 241. oldal).

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a vádlott szabadságvesztés büntetését és mellékbüntetését a középértékben 10-10 évben állapította meg.

A kifejtettek alapján az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a jelzett körben a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

Az előzetes letartóztatásban töltött idő további beszámításáról a Btk. 92. § (1) bekezdése, míg a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 381. § (1) bekezdése alapján történt rendelkezés.

Debrecen, 2017. augusztus 30.

. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szenmiklóssy Eleonóra sk. előadó bíró,
Dr. Gömöri Olivér sk. bíró

Záradék: Az Egri Törvényszék 11.B.51/2016/15. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke